

KRISTĪNE KRAVALE

Meklē mani katru rītu
Rasas lāsē paslēptu,
Tad tu arī ieraudzīsi
Mazo rasas asaru.
Neuzkāp uz gliemezīša,
Viņš jau arī ir kas dzīvs.
Neuzkāp! Lai paliek dzīva
Mazo gliemezīšu cilts.

Nepaej puķei garām,
Tai, kurai gribas dzert.
Vai mēs abi tagad varam
Dzīvi, smeļot, kausos svērt?

Nemeklē vairs mani rasā,
Es vairs neesmu piliens mazs.
Ieraudzīsi manā krāsā
Lielas ūdens dzirnavas.

VĒJŠ

Tas vējš, kas pūtīs,
Manas sāpes nesīs.
Pie acīm piekaltas
Stāv asaru atliekas.
Nevajag raudāt,
Jo raudas nelīdz.
Vējam nav kauna,
Sējas asara jauna.

SNIEGA NEPIETIEK

Kailas manas sāpes stāv,
Apsnigušas,
Tās sauc un kliedz,
Bet tu miegā neiemiedz,-
Miegs jau jaunas sāpes sniedz.
KLIEDZ!
Sniedzīņ, sniedz!
Sniedzīņ, sniedz!
Kailas manas jūtas stāv,
Kam jums tās?
Jau atkal sāpe lien,
Kam tu guli, kam tu miedz? -
KLIEDZ!
Sniedzīņ, sniedz!
Sniedzīņ, sniedz!

MELI

Kur lai tālāk dzīvē skrienu?
Neieņem man pirmo vietu!
Varu kāpt un varu līst,
Tas, ko iegūs, nebūs īsts.
Melni kalni pretim tiecas,
Bet līdz kalniem
Otrās vietas
Neaizsniedzas.
Kam man skriet un kam man līst,
Ja nekas nav patiess, īsts.
Jauna diena atkal svīst,
Tur nekas tāpat nav īsts.

IZZUST

Izzust no krastmalas,
Izzust pavisam.
Izzust no mežmalas,
Izzust pavisam.
Aiziet no mājām,
Aiziet pavisam.
Aiziet no pasaules,
Izzust pavisam...

ŠĪ TŪKSTOŠĀ BALSS

Šī tūkstošā balss pār jūru skan,
Un tik, kad jūras zvani zvana,
Viss paliek kluss.
Un jūra atkal miegā dus.

Kad jūra atkal bangot sāk,
Tūkstošā balss pār jūru nāk.
Un Dievs to dara lepnu ar,
Kas tūkstoš balsis atrast var.

MŪŽĪBAS JŪRA

Pār jūru šo, kur migla lien,
Šeit kuģis tūkstoš gadus skrien.
Arī gulbim nav šeit dots,
Šīs jūras dzelmei pārlidot.
Pat debess nespēj to, kas tāds,
Kas mūžīgs un kas nezināms.
Nav viļņu tur, mierīgs viss un kluss,
Cilvēks jūras dzelmē dus.

LIKTEŅA ASARA

Nobira liktenim asara
Uz manu mūžu.
Uzplauka sapņos vasara
Un tas, ko neiegūšu.

Kāpsim pāri melniem kalniem,
Lai melniem kalniem ir prieks.
Jo zini, melniem kalniem
Reti uzkrīt sniegs.

Vairs nesnieg, vairs nesnigs nekad,
Tikai aukstums bezgalīgs.
Asaras, klintis un kalni,
Un smaids tavs – tik nodevīgs